

UCHWAŁA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 11 stycznia 1996 r.

w sprawie założeń polityki pieniężnej na rok 1996.

§ 1. Uchwala się założenia polityki pieniężnej na rok 1996, stanowiące załącznik do niniejszej uchwały. sprawozdania z realizacji polityki pieniężnej, wraz z odpowiednimi wnioskami.

§ 2. Prezes Narodowego Banku Polskiego przedstawia Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej kwartalne § 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1996 r.

Marszałek Sejmu: *J. Zych*

Załącznik do uchwały Sejmu Rzeczypospolitej
Polskiej z dnia 11 stycznia 1996 r. (poz. 42)

ZAŁOŻENIA POLITYKI PIENIĘŻNEJ NA ROK 1996

1. Zgodnie z ustawą o Narodowym Banku Polskim, celem Narodowego Banku Polskiego jest umacnianie wartości pieniądza. Realizacja tego celu wymaga ścisłego współdziałania z Rządem w kształtowaniu polityki gospodarczej kraju oraz w realizacji polityki antyinflacyjnej.

2. Podstawowym celem Narodowego Banku Polskiego w roku 1996 będzie ograniczenie wzrostu cen, tak aby zapewniać spójność polityki pieniężnej z antyinflacyjnymi celami uchwalonej przez Sejm ustawy budżetowej na rok 1996.

3. Celem pośrednim w realizacji założonego celu inflacyjnego będzie kontrola podaży pieniądza w gospodarce. Zakłada się, że przy obecnie przewidywanych warunkach gospodarczych w kraju i za granicą przyrost podaży pieniądza ogółem w 1996 r. wyniesie około 23 mld zł. Przyrost pieniądza rezerwowego wyniesie około 7 mld zł.

4. Realizacji określonych powyżej celów podporządkowane będą w szczególności następujące instrumenty polityki pieniężnej:

4.1. Polityka stóp procentowych prowadzona będzie tak, aby wysokość tych stóp uwzględniała poziom inflacji oraz poziom zmian kursu walutowego.

4.2. Kształtowanie kursu walutowego realizowane będzie według mechanizmu „kroczącej dewaluacji” w ramach ustalanego z Rządem pasma wahań.

4.3. Polityka rezerw obowiązkowych służyć będzie ograniczeniu podaży pieniądza oraz zmierzając będzie do regulowania dysproporcji między rynkowym kosztem pozyskania pieniądza złotowego i walutowego.

4.4. Zakres warunkowych operacji otwartego rynku, służących wyrównywaniu krótkoterminowych wahań pieniądza rezerwowego, nie będzie przekraczał kwoty 3 mld zł. Odchylenia o charakterze długoterminowym wyrównywane będą bezwarunkowymi operacjami otwartego rynku.

5. W 1996 r. Narodowy Bank Polski i Rząd podejmą działania w celu lepszego wykorzystania rezerw dewizowych.

6. W ramach przyjętych celów i sposobów realizacji polityki pieniężnej Narodowy Bank Polski będzie tworzył warunki do zwiększania gromadzonych w systemie bankowym oszczędności i w oparciu o nie do zwiększania zaangażowania systemu bankowego w kredytowanie sektora niefinansowego, tak aby wzrosło ono realnie w granicach 4%—6%.

7. W celu dalszego wspierania procesów restrukturyzacji sektora bankowego Narodowy Bank Polski, w uzgodnieniu z Ministrem Finansów, będzie wspierał łączenie banków spółdzielczych ze sobą, w tym także zrzeszonych poza Bankiem Gospodarki Żywnościowej, oraz z bankami komercyjnymi. Na procesy te Narodowy Bank Polski przeznaczy w formie nisko oprocentowanych kredytów nie więcej niż 40 mln zł.